

Gaten zoeken in DNA-bewijs

Klopt in een moordzaak het onderzoek naar dna-sporen wel helemaal, of zijn ontlastende 'bewijzen' voor de verdachte genegeerd? Rijssenaar Rob ten Hoven (20) wil voor advocaten op zoek naar 'vergeten' sporen. Hij richtte Nationaal Forensisch Adviesbureau op.

Zijn eerste succesjes heeft hij binnen: twee geldprijzen, waaronder de Saxion Ondernemers Award van 6000 euro om zijn beginnend bedrijf verder op te bouwen. Binnenkort hoopt Ten Hove ook zijn eerste juridische succes te pakken. Voor de Amsterdamse strafpleiter Knoops heeft hij in twee moordzaken het dna-bewijs geanalyseerd. Zijn analyses spelen een rol in het verzoek om de moordzaken te heropenen.

Daarnaast is hij in deze regio betrokken bij de rechtszaak rond de gewelddadige dood van Gert Kevelham, vorig jaar in Hengelo. Hij werkt voor advocaat Petra Breukink die overtuigd is van de onschuld van de aangehouden verdachte.

Voor de Rijssenaar komt een jongensdroom uit. Van jongst af aan wilde hij bij de politie, of beter: de recherche. Maar dan moet je eerst opgeleid worden tot agent en dat zag hij niet zitten. De nieuwe opleiding Crime Science van Saxion zag Ten Hove als een buitenkans toch in dat wereldje terecht te komen. De Rijssense oud-rechercheurs Jan Paalman en Charl de Roy van Zuydewijn – tegenwoordig particuliere speurneuzen - hielpen hem verder in het zadel. "Een plek veroveren in dit wereldje is niet simpel. Zij hebben me her en der geïntroduceerd."

Inhoudelijk wil Ten Hove niets over de zaken zeggen waar hij aan werkt. In een van de moordzaken wil hij wel een tipje van de sluier oplichten. "Op een plek waar het heel aannemelijk is dat je dna-sporen vindt, is

niets aangetroffen. Dat is ontlastend voor de verdachte. Maar die wetenschap is niet aan de rechtbank doorgespeeld.”

Ten Hove, bijna afgestudeerd aan de Saxion Hogeschool, heeft gemerkt dat advocaten zelf ‘verbazingwekkend’ weinig weten’ van de moderne technische opsporingsmethoden. Te weinig om zelf lacunes in het Nederlands Forensisch Instituut-rapporten aan te tonen. “Ik besepte: dit is een gat in de markt. Op basis van mijn analyses kan ik zien welke keuzes er zijn gemaakt in het verzamelen van bewijzen. Maar dus ook: wat is er bij het verzamelen genegeerd, of weggelaten?”

Dat laatste knelt meer en meer in de rechtspraak, gelooft hij. Omdat de dna-techniek is razend snel heeft ontwikkeld. “De opsporing is nu zo verfijnd, dat er weinig nodig is om wat dna-sporen vast te leggen. Tegenwoordig kan zelfs een lichte aanraking al genoeg zijn, even iemand arm vastpakken. Maar als dat zo is, dan wordt de vraag ook steeds belangrijker: is het gevonden dna wel ‘delict-gebonden? Of kan het op een andere manier daar terecht zijn gekomen? Is dat wel goed tegen het licht gehouden.”

Toch doet de Rijssenaar zijn werk niet tussen de reageerbuizen en microscopen. Hij doet zelf ook geen dna-onderzoek. Dat is – mogelijk – toekomstmuziek. Het is vooral dossieronderzoek, wat hij doet: het analyseren op basis van het NFI-materiaal van justitie. Wel heeft hij met Saxion een deal gesloten om het laboratorium te mogen gebruiken. “Als ik een advies uitbreng wil ik dat graag onderbouwen. Maar de laboratorium omstandigheden zijn niet optimaal om volledig officiële second opinions te doen. Ik richt me daarom op forensische advisering.”